

Sportprijzen

Swings pakte olympisch goud op de massastart. De hoogst mogelijke eer in sportland. © PHOTO NEWS

In Nederland zijn de sportprijzen al een paar weken uitgereikt. Naar aloude gewoonte was er ge-doe. Niet zozeer over de winnaar bij de mannen. Dat werd Max Verstappen die voor de tweede keer wereldkampioen was geworden in de formule 1.

Bij de vrouwen won Irene Schouten en daar was wat meer over te doen. Irene Schouten is een schaatsster en hoewel schaatsen een oer-Hollandse sport/tijdverdrijf is, zijn er ook Nederlanders die de aandacht voor schaatsen overdreven vinden. Zwemmers waren de eersten om het schaatsen als televisiesport in vraag te stellen. De laatste jaren is ook de wiellobby zich gaan storen aan al dat schaatsen op de televisie.

Op Twitter verscheen een vraag van een ex-wielrenster: "Wat moet Annemiek Van Vleuten nog meer doen dan de drie grote rondes winnen en wereldkampioen worden om sportvrouw van het jaar te worden?" Het klopt dat Van Vleuten die prijs nog nooit heeft gewonnen. Zelfs als ze op haar fiets was blijven zitten in Rio tijdens de olympische wegrit (maar ze crashte jammerlijk), had ze nog niet gewonnen. Nederland had toen met Sanne Wevers voor het eerst een olympisch kampioene in de gymnastiek.

Van Vleuten kan niet veel meer doen dan wat ze al jaren aan een stuk doet: alles winnen waar ze aan de start komt. Herhaalt ze dat in haar afscheidsjaar 2023, dan is de prijs voor haar. Voor 2022 kozen de vakjury (die de shortlist opstelde) en uiteindelijk de topsporters voor Irene Schouten, die op de winterspelen in Peking drie keer goud en één keer brons won. Terecht. Wie die keuze in vraag stelt, snapt niets van sport. Of is bezeten van één sport en in dat laatste bedje zijn wel meer wieleraficionado's en heel veel sportjournalisten ziek.

Over naar België. Onze sportman/vrouw/ploeg/coach van het jaar worden aanstaande vrijdag bekendgemaakt. Bij de vrouwen is het een no-brainer. Ondanks de mooie prestaties van wielrenster Lotte Kopecky moeten de Europese en wereldtitels in de zevenkamp van Nafi Thiam hoger worden ingeschat.

Als Thiam de prijs niet zou krijgen, heeft dat niets met sportieve afwegingen te maken, maar met de breuk met haar coach Roger Lespagnard. Die move kon vooral in het zuiden van het land op weinig begrip rekenen en toen ze dan ook nog eens met een Vlaamse coach in zee ging, was het hek van de di-gue. Afwachten wat het wordt, maar dat geldt nog

meer bij de mannen.

Toen Remco Evenepoel in april Luik-Bastenaken-Luik won op weergaloze wijze, was hij op slag de top-favoriet voor sportman van het jaar. Althans bij de wielers. Kort nadien lag Thibaut Courtois een paar keer goed in de weg in de Champions League-finale en was ook hij de gedoodverfde sportman van het jaar. Althans voor de voetbalpers.

Nog een maand later was het Ronde van Frankrijk en reed Wout van Aert het hele veld op een hoopje. Zijn ploeg pakte de hoofdprijs. Hij kreeg een eervolle groene vermelding voor moed en opoffering en werd ook frontrunner voor sportman van het jaar. Fast forward naar de Vuelta. Remco Evenepoel won er als eerste Belg in 45 jaar een grote ronde. Nu was de discussie echt beslecht: hij en niemand anders zou sportman van het jaar worden.

Toen hij een week later ook nog eens wereldkam-

pioen werd in de stijl van Luik-Bastenaken-Luik, kreeg ik voor de zoveelste keer de vraag: en, stem je nog altijd voor Bart Swings als sportman van het jaar?

Natuurlijk wel.

De man is Europees en olympisch kampioen, godbetert, hoger kan niet. In de Vlaamse topsport-index, die de verschillende kampioenschappen en prestaties waardeert met punten, is een vierjaarlijkse olympische titel alleen al zestien punten waard, een wereldtitel die jaarlijks wordt uitgedeeld

vier punten. Tel er daar vier bij voor de Vuelta en LBL en je zit nog maar aan twaalf.

Ik dacht dat ik naar aloude traditie comfortabel alleen stond met die mening, maar tot mijn immense vreugde waren de heren-sportkenners Jean-Marie De-decker en José De Cauwer zaterdag in *Het Nieuwsblad* dezelfde mening toegedaan: Swings sportman van het jaar en Evenepoel tweede.

Frank Raes probeerde nog wat te relativeren: de massastart zou iets meer niche zijn dan de vijf en tien kilometer. Sorry, maar neen, het is andersom. Swings controleerde een veld Amerikanen, Koreanen, Chinezen, Japanners – die we niet zien op een WK wielrennen – en tot slot ook Europeanen. Hij maakte hen één na één af op het hoogste schouwtoneel van de sport.

Als Remco Evenepoel Sportman van het Jaar 2022 wordt in België is dat het gevolg van de stemprocedure. Als we in België niet de sportjournalisten maar de topsporters zouden laten kiezen zoals in Nederland, dan wordt het ongetwijfeld Bart Swings.

**Bart Swings
sportman van het
jaar? Natuurlijk wel.
De man is Europees
en olympisch
kampioen,
hoger kan niet**